

[Kalnæs]

ne, at en bekendt netop havde lavet aftale med en bank om lån til forbrug med pant i fast ejendom, da dette lovforslag kom. Det lån kunne så ikke blive til noget, idet man gik ud fra, at lovforslaget blev vedtaget. Men som banken trøstende sagde, gør det jo ikke så meget, for man kan altid optage et realkreditlån i stedet for. Det viser, at det er meget afgørende at få realkreditlånene med ind i begrænsningen af forbrugslånene. Og det er ikke et enestående eksempel, tværtimod.

Det drejer sig ikke om at forhindre lån til nybyggeri, til ombygning eller til energibesparende foranstaltninger, tværtimod. Men det drejer sig om at sikre, at de lån, der bliver optaget, ikke er større, end det lige netop er nødvendigt for et byggeri eller til de energibesparende foranstaltninger eller til indfrielse af et pantebrev.

Den anden mangel, der er ved dette lovforslag, er, at det drejer sig om en midlertidig lov. SF er indstillet på, at en sådan ordning bør være permanent, fordi vi mener, at loven vil bidrage til at få betalingsbalanceunderskuddet bragt ned. Men denne mulighed har boligministeren jo også nævnt i den skriftlige fremsættelse, og det er vi i SF glade for.

Problemerne i forbindelse med loven, ud over det at den ikke er omfattende nok, ser vi ellers først og fremmest i forbindelse med ikrafttrædelsen af loven. Disse problemer må vi se at løse, således at der ikke opstår urimelige virkninger for folk i forbindelse med ikrafttrædelsen. Men på den anden side skal det heller ikke være sådan, at der gives mulighed for at unddrage sig lovens virkninger.

Til slut vil jeg gerne spørge boligministeren, om regeringen har noget skøn over, hvor stort et beløb forbrugslånene med pant i fast ejendom udgjorde i 1978, og hvor stort et beløb de forventes at udgøre i 1979; jeg tænker både på realkreditlån og på andre lån med pant i fast ejendom.

Dræbye (RV):

Man oplever jo lidt af hvert i disse dage som nyvalgt medlem. Det forslag, vi behandler nu, giver mig ikke særlig megen hjælp i spørgsmålet om at sætte sig ind i dette store sæt af problemer, hverken bemærkningerne eller lovforslagets tekst. Jeg trøstede mig i aftes med, at jeg i hvert fald havde fået lov-

forslaget med mig hjem, så jeg bedre kunne kommentere det. Men nu vel, det er et hasteforslag.

Det radikale venstre mener, det er for hastigt at gennemføre loven med tilbagevirkende kraft, og dette helt uanset den særdeles højt kvalificerede indsats af regeringens informationsmedarbejder i fjernsynet søndag aften. Vi kan med lidt andre ord ikke tilslutte os lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt. Lovforslagets formål er at foretage en begrænsning af låntagning til forbrug opnået ved hjælp af sikkerhed i fast ejendom. Vi mener, at problemet naturligvis først og fremmest er, at der finder ekstraordinære prisstigninger sted, prisstigninger først og fremmest skabt som jordprisstigninger. I sig selv er det naturligvis lidt bagvendt bagefter at forsøge at begrænse muligheden for at realisere sådanne gevinster. Desuden er det kun en meget begrænset del af mulighederne for at omdanne prisstigningerne til forbrug, som i realiteten berøres af lovforslaget. Hvis stoppet blev permanent, ville det desuden medføre en klar forskydning af lån fra det grå til det sorte marked.

Hertil kommer så – og det er der jo en del af de andre ordførere der har været inde på – at afgrænsningen af, hvad der er lån til forbrug, langtfra er så enkel, som det fremgår af lovtækst og bemærkninger, men det kommer vi til at se nærmere på i udvalget.

Vi kan dog som et led i den samlede kortsigtede politik – den tænkepausepolitik, som vi behandler i disse dage – tiltræde forslaget principper og love en positiv udvalgsbehandling.

Bollmann (CD):

Også dette forslag ligger efter CDs opfattelse uden for de foranstaltninger, som er nødvendiggjort af den økonomiske situation. De, der bliver ramt af forslaget, er dem, der ikke på anden vis kan låne, altså alle dem, der ikke kan låne på det glatte ansigt, på en god stilling eller på anden vis.

For nogen tid siden – det er nok det samme, som venstres ordfører var inde på – fik vi i et svar i et af udvalgene at vide, at omfanget af disse såkaldte private forbrugslån var meget mindre, end man normalt går og forestiller sig. Det har regeringen glemt ved fremsættelsen af dette lovforslag. Man har